

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 80 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnistvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

Upravnistvo „Slov. Naroda“.

Iz Bolgarske.

[Izv. dop. dne 10. februarja.]

I.

Bolgari se Makedonije prav radi in često spominajo — kar jim sicer ni zameriti: tako so praznovali pred kratkim 25 letno osmrtnico bratov Miladinovih, vrlo zaslužnih mož za narodno prosveto in narodno bogoslužje v Makedoniji, a posebno slavni zaradi zbirke makedonsko-bolgarskih narodnih pesnij, ki so izišle l. 1860 v Zagrebu, podporom naše dike, biskupa Strossmajerja. Lepi telegrami, ki so se ob tej priliki menjali mej bolgarskim učitelstvom in slavnim Djakovskim biskupom, oživili so z nova in vsaj za trenotek vez, ki spaja dva jugoslovanska naroda mej seboj. A posebno duhoviti odgovori J. J. Strossmajerja bodo še dolgo doneli v ušesih bolgarske inteligencije. On želi Bolgarom, da dosežejo v književnosti zlato dobo, kakor

so jo imeli za carja Simeona in v državnem ustroju slavo hrabrega Samuila.

Res blage želje, ki bi se tudi s časom dale izpolniti, da ni našel veliki sedanji vek tako mal zarod na obeh straneh Balkana in ob Dunavu. Celi dve leti ničesar družega ne vidiš, nego plodove domačih in tujih intrig v vseh mogočih oblikah. Osebnosti so na dnevnem redu, okolu njih se vrti, od njih zavisi osoda države — osoda naroda. Ni ga vprašanja za stvar, niti za kako vzvišeno idejo; vse le za osebo in njih kaprice. Govori se o nezavisnosti Bolgarske: Ako je Peter knez in Ivan minister, Bolgarija ne bo več zavisna; a ako je Pavel knez in Dragan minister, samo tedaj bo nezavisna. To so „načelne“ kombinacije današnjega malega zaroda. A ko bi ljudje hoteli iskreni biti, morali bi reči: ni ga vprašanja o zavisnosti ali nezavisnosti v Bolgarske, niti o tem, kdo bode knez, nego mi se borimo za to, kdo bode minister, — Ivan ali Dragan —, kdo bode imel oblast v rokah, kdo bode razdal mastne službe itd. V teh poslednjih stvarkih so izraženi motivi vsem strankarskim prepričanjem v Bolgarski; tu tiče uzroki tolikratnim premembam vlade in poedinim ministrom. A da ne bi kdo mislil, da je to morebiti samo moje osobno mnenje! Ne, to je rečeno čisto objektivno, kakor dokazuje tudi bivši minister financij Evstratij Gešov v najnovejem XXI. zvezku „Periodičeskega spisanja“, ki ga izdava „Učeno društvo“ v Sredci. Ta razumni mož si je pridobil zaslug najprej v južnej in potem v severnej Bolgarski. Bivši pisatelj, naroden poslanec in finančni direktor v Plovdivu, imel je Gešov posebno kot minister v Sredci priliko zvedeti, kaj je uzrok tem večnim homatijam v Bolgariji, zakaj ni nikdar miru, in kaj je uzrok, da Bolgarija nikakor ne napreduje v gmotnem oziru. Plod svojih opazovanj izložil je v omenjeni knjigi v članku „Činovničeski (uradniški) proletarijat“ v Bolgarski. Tam dobro očrtuje one stvorove, ki se zmatrajo za bolgarsko „inteligencijo“, in nemajo drugega na umu in na srci (o glavi ni ne govorim) nego postati „činovnik“. Činovnik dobi službo, ne po sposobnosti, nego po milosti kakega ministra, kateri more uradnike premenjavati kakor svoje sluge čisto po svo-

jej volji. Dojde slučajno drug minister. On vzame v službo svoje prijatelje in svoje partizane; zatorej mora nekaj drugih odpustiti, da napravijo njegovim ljudem mesto. Opuščeni zbero se potem ter napravijo družbo nezadovoljnih, izberejo mej seboj najvrlejšega, ali najbolj vročkrvnega moža, reki mu: „Ti moraš biti minister; agitovali bomo za tebe na vse kriplje s peresom, z besedo in če treba s — cepcem; (ti poslednji se imenujejo tudi „sopadžiji“ od „sopa“ = tojaga ali cepce); samo moraš, kedar postaneš minister, nam vsem dati dobrih služeb.“ — Mož dá besedo, in začne se agitacija zanj. Število nezadovoljnih zmirom bolj raste; ministri, kateri se ne morejo posluževati tako robatih sredstev, kakor „proletarijat“, rajše se umaknejo, in naš Dragan postane minister. Ta začne svojej obljudi zvest, milost deliti ali prav za prav „zasluge“ nagraditi, dokler zadovolji vsaj največe kričanje, ker vseh ni mogoče. A oni, ki so ostali brez službe zjedinijo se zopet z onimi, ki so izgubili ravnokar službo, pa eto ti nove „stranke“; ako je prejšnja bila „liberalna“, imenuje se ta „narodno-liberalna“. In tako gre „da capo“ — ad infinitum.

Kakor rečeno, to piše mož Bolgar, ki je bil minister še pred kratkim, — in on mora znati.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 28. februarja.

Naučno ministerstvo obrnilo se je do vseučilišnega senata na Dunaji, da naj naznani, katere učne moči so neizogibno potrebne, da se ne bodo pozvale, ko bi se sklicala črna vojska.

Jutri se snideta **delegaciji** v Budimpešti. Kakor se govori, zahtevala bode skupna vlada 52 milijonov goldinarjev kredita za popolnenje oboroženja skupne vojske. Zborovanje delegacij bode kratko, k večjemu bode trajalo kakih 6 ali 7 dni. Grof Kalnoky bode delegatom le na kratko razložil sedanji evropski položaj, obširneje bode pa vojni minister pojasnjeval z vojaškega stališča potrebo kredita.

Vnanje države.

Turški izgrezni komisar Riza bej in član bolgarske deputacije Grekov odpotovala sta pred-

LISTEK.

Iz pozabljenih spominov.

(Češki spisal Václav Beneš-Třebizsky.)

XI.

(Dalje.)

Grof Papazoni iz Mirandole je znal do črke na pamet celo zaklinjanje. Molitev k svetej devi Koroni, posebnej zaščitnici iskajočim zakladov, izgovarjal je tudi v spanji. Konečno je pa vender zapazil podolgovato pločo mramorovo, na katerej je bilo nekoliko udolbenih podatkov, tikajočih se najvažnejših znamenitostij rodu Sokolov iz Mora. Trka-joč pazljivo povsod okrog, spoznal je, da se nahaja pod pločo dosti znatna otlina.

„Veš li kaj o tem napisu?“

Grof Papazoni ni umel češki niti besedice; razumel je samo laški in tudi nemščino je lomil za silo.

„Zakaj bi ne vedel ekselencja? — Jaz da bi ne vedel!“

Sluga se je udaril trikrat po čelu.

„Kader vam bode, mili otroci, najhuje, pravil-

je rajni stari gospod, odtrgajte to le pločo in pomorete si. Le si razdelite pravično in ne iščite prepira nikdar.“

„In tega mi nesi mogel prej razodeti?“

„Tvoja milost ni račila nikoli po tem pitati. A služabnik veren le tedaj govori, kadar ga gospod njegov po čem vpraša.“

Gospodu grofu se je potem zdelo, da je vse okrog ploče otlo na dober lakot; bil bi mramor najrajši razbil, da bi si mogel osvojiti zaklad, ki ga je davno iskal in dobro slutil. Dotično pločo je videl sicer že neštivilnokrat ali niti v sanjah mu ni prišlo na misel, da bi tu utegnulo kaj biti. Tako včas razum človeški zatemne moči zle, da se za reči najočitnejše ne menimo.

Luna je pa pojemala in tu prè ni nikomur svetovati takega podjetja.

Grof Papazoni je moral rad nerad čakati. Vsak dan se mu je zdel cel teden, a tedna ni bilo niti dočakati. Morali so mu sem prinesiti tudi posteljo z velikanskim nebom, z dragimi zavesami, s krasnim grbom grofov Papazonov v pročelji, z zmajevimi glavami in šapami levovimi na straneh. Sluge so pravili, da se prè človek kar pogrezne v postelji grofovej, kot bi v najmečjo travo pal. Gospod grof

je imel po gostem sanje, da nagloma strmoglavi v prepad, iz katerega so plameni švigali že do njegovih nog, kjer je povsod sam ogenj in polno najgroznejših pošastij. In to vse zaradi te mehko postljane postelje.

To noč, ko je začel mesec zopet rasti, bilo je na Slavetini toliko gostov, kolikor jih tu niti najstariji služabniki že davno neso pomnili. Narodil se je Slavetinskemu gospodu dedič imena, grbov in posestev grofov Papazonov iz Mirandole in dekan kraljevega mesta Loun bil je pozvan, da bi ga krstil. Na belem pergamentu bila je zapisana z okrašenimi pismeni cela vrsta svetnikov in svetnic, po katerih bi imel biti imenovan krščeneec. Človek navaden se zadovolji z jednim imenom; ali velika gospoda se tudi v tem hoče razlikovati. Za botre so bili poklicani cesarski generali in visoki uradniki z Dunaja. Sluge so si šepetali, da so sami tajni svetniki cesarski. Pri krstnih obredih so bobnali po kotlih in trobili fanfare. Pevci so izvrstno peli nalašč za to zloženo pesen in župani iz cele okolice so pristopili k zibeljki z glavami do same zemlje povešenimi, da bi se novemu gospodu dednemu, ki bode z njimi jedenkrat vladal, že zdaj obvezali z vsem svojim . . .

včeraj v Sofijo. Stojilov in Kačev ostala sta na posebno željo velicega vezirja v Carigradu.

Turška vlada poklicala je v Carigradu vojaškega atašēja na Cetinju, Šakir beja, da bode poročal o oboroževanju Črne gore. Ruski veleposlanik Nelidov je pa v tem dobil od svoje vlade nalog, da naj pojasni turški vladi, da imajo oboroževanja Črne gore le defenzivni značaj.

Po raznih poročilih zbira **Rusija** vojake v raznih južnih in zapadnih krajih. V Kijev pride v kratkem 50.000 mož in zategadelj pripravljajo utrjen tabor za več tisoč mož. Mnogo vojakov zbranih je tudi pri Fastovu, kjer je zveza več železnic. Jeli tem poročilom verjeti, ne vemo, kajti mnogo se je že poročalo o oboroženju Rusije, pozneje pa preklicalo.

Če tudi „Norddeutsche Allgemeine Zeitung“ znova zagotavlja, da Nemčiji neso balkanske zadeve nič mari, vendar **nemško-ruski** odnosi neso posebno prijateljski. V Berlinu so nevoljni, da Rusija neče pustiti, da bi Nemci uničili Francijo. Nemški oficijozni listi hudo napadajo Rusijo in jo dolže, da hoče s svojimi simpatijami do Francije motiti evropski mir. Do sedaj so se v Berlinu nadejali, da bode Rusija ravno tako blagohotno podpirala nemško politiko, kakor jo je 1870. leta, ako je Nemčija ne bode naravnost ovirala na Balkanu. Sedaj pa vidijo, da so se motili in to je silno jezi. „Kreuzzeitung“ vznemirja svoje čitatelje s poročili, da Rusija pomnožuje vojake na nemški meji.

Italijanska ministerska kriza še ni končana. Depretis je priporočil kralju, da naj naroči grofu Robilantu, da naj sestavi novo ministerstvo. Grof Robilant je pa baje odločno odklonil sestavo nove vlade. Sedaj se prav nič ne vé, kdo bode novi ministri in predsednik. Nikdo ni mara prevzeti vlade, ker je zbornica preveč razcepljena v majhne frakcije, da bi mogel dobiti močno večino zase. Govori se, da bode morda poklican Crispi. On je sicer mož, ki bi nadaljeval vnanjo politiko sedanje vlade, kar nekda želi kralj, toda ima v zbornici preveč nasprotnikov, da bi se mogel kaj časa vzdržati. Nekateri časopisi priporočajo razpust zbornice, toda ni upati, da bi nova zbornica bila kaj boljša od sedanje.

Na **Francoskem** se je pokazalo nasprotje mej senatom in zbornico zastran odprave nekaterih podprefektur. Zaradi te stvari je že odstopilo Freycinetovo ministerstvo. Tedaj je bila zbornica sklenila proti volji vlade, da naj se odpravijo podprefekture. Novo ministerstvo se je sporazumelo z zbornico, da se odpravijo samo nekatere podprefekture. Senat pa je sklenil sedaj, da naj vse podprefekture ostanejo in vlada je sklenila zbornici priporočati, da naj pritrdi senatovemu sklepu. Ako zbornica ostane trdovratna, prišlo bode do nove ministerske krize.

Nemški opozicijski listi so polni poročil, kako so vladni organi nekorektno postopali pri volitvah. Če je kak svobodnjak ali socialnodemokratski kandidat sklical volilni shod, je najmanjša stvarica bila dovolj povoda, da je vladni zastopnik shod razpustil. Vladni pristaši so pa lahko agitovali, kakor so hoteli. Bivši poslanec Lipke, ki je v državnem zboru gl. soval proti septennatu, je bil sklical v Sondershausenu volilni shod v petek pred volitvami. Nek volilec mu je na shodu očital, da pleše, kakor Richter gode. Naravno je, da mu je Lipke hotel odgovoriti. Župan je pa na to kar razpustil shod, češ, da tako zagovarjanje ne spada v poročanje o parlamentarnem delovanju. V nedeljo so po božji službi začeli raznašati glasovnice z Lipkovim imenom, kar je pa zopet županstvo zabranilo, sklicevajoč se na neko staro določbo o praznovanju nedelj. Glasovnice z imenom vladnega kandidata raznašali so pa celo mej božjo službo. — Kakor svobodomiselniki listi računajo, bode voljenih pri ožjih volitvah 24 pristašev svobodomiselne stranke,

14 narodnih liberalcev, 2 konservativca, 7 pristašev katoliškega centra, 8 socialistov. Potem računui bi katoliški centum zgubil pri volitvah samo dva mandata, socialni demokratje pa 10. Uzrok izgubi mandata socialnih demokratov ni v tem, da bi se bili njim izneverili dosedanjji pristaši, ampak mnogo večja udeležitev pri volitvah, nego drugokrat. Vsled silne volilne agitacije od vladne strani in vojnega kričanja prišli so k volitvi mnogi, ki se dosedaj za politiko neso nič brigali. Na Saksoskem so socialnodemokratski kandidati dobili nad 22.000 glasov več nego pri zadnjih volitvah, pa so vendar vsi propali.

Dopisi.

Iz Gorice 27. februarja. (Naš knezonadškof — ekselencia — Veterani. — Jednako pravno st. — Pust.) Milostljivi knezonadškof goriški Alojzij Zorn imenovan je po Nj. Veličanstvu tajnim svetnikom. Ta novica naznanila se mu je po ministru za uk in bogočastje v terek in sredo došel je g. baron Pretis osebno iz Trsta, da mu čestita na izrednem odlikovanju. Čestitala mu je pri tej priliki tudi višja duhovščina in druga visoka gospoda, čestitali bi mu izvestno radi in iz srca tudi pohlevni Slovenci na Goriškem; toda to bi po današnjih nazorih na Primorskem pripravilo novo ekscelenco lehkó v čuden svit, da bi se mogel milostljivi gospod morebiti še opravičevati radi zveze s „panslavisti“. Nemogoče ni tudi, da bi židovsko liberalni „Corriere“ ne zmatral tega kot demonstracijo ali provokacijo ter žugal Slovencem, da jih iz mesta zapodi, ako bi se predzruli priti v mesto in knezonadškofu čestitati. O priliki njegovega dohoda se je izrazil, da bi bil list ž njim inace zadovoljen a da mu nikdar ne odpusti podedovanega greha, da je rojen Slovenec. Radovedni smo, ne prinese li označeni list kako ljubeznjivosti tudi o tej priliki.

V Gorici imamo sedež II. primorskega veteranskega društva in ker vse napreduje, poskusilo je to tudi to z — napredkom. Do sedaj so bila vsa oznanila tega društva v treh jezicah, v nemškem, italijanskem in slovenskem. A ko je odstopil zaslužni mož major Catinelli od predsedništva ter prepustil vodstvo gosp. Boeckmann-Ritterjeve stranke zdelo se je gospodom, da bi se godila krivica državi, Nemcem in Lahom, ako bi se ogromni večini društvenikov objavljala naznanila tudi v domačem jeziku. Napravili so v mestnem gledišči velik ples, a razposlali vabila le nemška in italijanska, na voglih so tudi le nemški in laški plakati javljali to občinstvu. Toda občinstvo ni najbrže te novotarje razumelo in ni prišlo k plesu. Prazno, strašno prazno je bilo isti dan v prostorih Goriškega gledišča, da si je bil čist dobiček namenjen v dobrodejen namen. Sedaj se jezijo gospodje in pravijo, da so Slovenci proti agitovali; čemu neki? Saj opravljajo oni izvrstno ta posel, Slovencem ne preostaje v tem oziru najmanjšega dela. Nekateri gospodje se pa izgovarjajo, boječi se še hujših nasledkov, da je Ritter le s tem pogojem glediščne prostore odstopil, da so povabila le nemška in laška. No, dobro, naj pa sam pleše.

Pisalo se je mnogo o naredbi ministri, da morajo davkarje pošiljati slovenske plačilne naloge slovenskemu kmetu. Na merodajnem mestu ni o

tem ničesar znanega, Nemcem in Lahom se ni torej bati, da bi se jim krivica godila v tem oziru. Davkarja bode poslovala odslej tako, kakor do sedaj. Druge uradnije tudi. Te so dodale slovenskim pozivom, ki so z Dunaja prišli za Radeckega spomenik, nemške dopise iz bojazni, da bi naši župani pozivov ne razumeli, tako so se razposlala tudi nemška vabila našim županom v neki vojni zadevi, namreč v zadevi voznih voditeljev. Če vržejo župani take dopise v koš in se nikdo za to ne oglasi, porече se, da nemamo takih mož in — basta. Da se le Nemcem in Lahom krivica ne godi!

Pust v Gorici umira. Pustni terek bil je navadno na Travniku korso, a letos se je korso slabo obnesel, par neestetičnih mask, par pijancev in — mnogo gledalcev, to je bilo vse. Pravijo pa, da se je v Gradišči pust slovesneje praznoval, nad 40 elegantnih voz vozarilo se je po mestu.

S Koroškega 24. februarja. (Krajna imena.) Vaš članek „Krajna imena. Pozor!“ je došel o pravem času, in zlasti za naše koroške razmere je bil jako potreben. Kajti še tam, kjer so slovenski možje na čelu slovenskim srenjam, gre težavno, da bi jo prav pogodili. Saj veste, kako šolsko izrejo imamo, in s kom obćujemo najbolj, potem pa tudi, česa se naši občinski predstojniki najbolj boje: zamere c. kr. političnih gospod in pa nemških velikih podjetnikov na slovenski naši zemlji. Dr. Traun nam zato v „Deutsche Zeitung“ slavo prepeva, ker smo tako ljubeznjivo pohlevni, kar je po njegovih mislih velika potreba zastran gospodarskega in družbinskega obćevanja mej Nemci in Slovenci; gledé na politiko in narodnost pa isti dr. Traun v istem poslanem maha po Slovanih in v tem tudi po nas.

Kako hočete torej, da bi se naši župani ne uklanjali zaradi také ljubeznjivosti, s katero nas božkajo in — tepejo v istih vrsticah naši še ljubeznjivejši prijatelji.

In tako bo tudi hudo šlo, če se bo glede na pravopisje krajevnih imen visoko ministerstvo notranjih del naslanjalo jedino na naše možake ali pa celo tujce, ki imajo besedo po naših obćinah. Vaš članek nasvetuje, da bi se imena presojevala; dobro, kdo pa je porok, da vsprejme ministerstvo kritično presojevana imena? Dobro bi bilo, ko bi n. pr. naš „Mir“ kritično pretresena imena, priobćeval in tako silil županstva že naprej na odgovor, ali so voljna imena tako sporočati c. kr. politični gosposki, in da ista županstva objavila uzroke, ako se nečejo držati oblik priobćenih krajevnih imen. Tako bi utegnili priti do jasnega, in tam kjer bi se županstva zlagala z objavljenimi oblikami, tam bi se slovenski državni poslanci utegnili z razlogi naslanjati na tako pravopisje in od visoke vlade naravnost zahtevati, da tako presojevana imena prisili rabiti ne samo v svojem področju, ampak jih priporoča tudi pri justičnem ministerstvu, pri finančnem in kupčijskem ministerstvu, in da končno poroča pravo tudi skupnemu vojnemu ministerstvu. Tako bi se prisililo, da bi se krivi c. kr. pečatniki popravili in povsod dosegla utemeljena enakost krajevnih imen.

Državni poslanci ne morejo sami nabirati pravih imen, in kakor smo rekli, morajo tudi oni

„A zdaj dragi in odlični gostje, majhna iznenadba. Prosim samo, da bi nekoliko trenutkov potrpeh!“

Gospod grof je ostavil z naglim korakom obednico.

Sklenil je, da odlomi pločo današnji dan, da polovico zaklada položi sinčku svojemu v povelje, da jedno četrt odloči za svrhe pobožne in da bode drugo posvetil cesarju gospodu za ugonoblenje Turka paganskega, ki je začel zopet zelo drzno kazati svoje topove.

Posrečilo se mu je odlomiti pločo brez truda, in bržkone je malta popustila, zavriskal je malone gospod grof radosti ter spustil pločo na zemljo, da se je raztreščila na kosce. Skrivališče bilo je nad vse pričakovanje prostorno. Sredi je bila hrastova škrinjica, na katere vekli je ležala precej obsežna knjiga. Gospod grof je planil po njej kakor ris dva dni gladen po plenu, ki se plazi počasi okrog njegovega brloga, a ker je bil nenavadno razburjen, niti opazil ni, da je škrinjica čudno lehká.

Gostje so ga obstopili zdaj.

„Tu vzemi in čitaj! — Ali boljše preloži! — Brez preveda bi itak tega ne razumeli!“

Gospod grof je podal knjigo svojemu pisarju.

Knjiga je bila pisana od prvega do poslednjega lista v češkem jeziku. Pisar je prevajal v nemščino.

„O pravo dežele češke knjig devetero!“

„V ogenj s tem! — Je itak že tu hladno!“

Gospod grof Papazoni iz Mirandole je kar zaskikal.

Bili so tu Črninovi, Šternberkovi, Waldštajnovi ali nihče niti žugnil ni. Samo pobledeli so nekoliko in oči povsili k zemlji.

„Pozor! — Pal je na zemljo zavit list!“

„V tem mora to biti! — Čitaj! — Čitaj!“

Pisar je segel po listini, razgrnil jo ter začel čitati:

„Jaz Adam Sokol iz Mora, gospod nekda na Slavetini ...“

„Dalje, — dalje! — Kaj nam je za to! — Danes sem jaz gospod na Slavetini!“

„Očetove dedščine po krivici oropan.“

„Ali ne razumeš, bedak? — O tem zakladu!“

„Proklinjam vsakega, kdor sene tem posestvu kedaj naseli, in ga kličem pred sodnji stol božji, kjer se najpravičnejše poravnava. Naj tu ne okusi sreče zakonske, srečerodbinske, naj tu otroci nikdar ne dorastejo, in če dorastó, naj bodosvo-

jim roditeljem v večno sramoto, naj se tu ...“

„Boš molčal, ostudnež?“

Gospod grof Papazoni se je šele zdaj zavedel, iztrgal listino pisarju iz rok ter jo zagnal v ogenj.

Izmej odlične družbe nihče niti dihal ni. Samo Waldštajnom, Šternberkom in Črninom je obliče porudelo, ker jim je stud gnal v obraz vso krv, in glave so jim pale niže na prsa.

„V tej le škrinjici mora biti! — Sekiro sém! — Kladio sém!“

Gospodu grofu so stopile na zabuhle ustne bele pene, kot bi bil vztekel.

„V tej-le škrinjici! — Slišiš?“

Čez nekoliko trenutkov je bila veka odpahnjena. Gospod grof se je vrgel po vsebini, kakor človek, ki ni imel ničesar že več dnij v ustih po koščku kruha. Ta hip se je pa razlegel ne le po sobani, nego po celem gradu krik, kakeršnega ni nihče slišal izmej vseh, kolikor jih je tu bilo vse svoje žive dni.

Gospod grof je ležal na zemlji s peno na ustnah, roke pestec in z očmi izbuljenimi.

(Dalje prih.)

dobiti podporo v soglasji občinskih predstojništev, tem bolj, ko nemški nasprotniki našim zastopnikom vedno očitajo, da se utikajo v zadeve dežel, v katerih niso bili izbrani. Ta poslednja očitba je se ve da kriva, če pomislimo, da kak dr. Magg stavlja interpelacije za kranjske Nemce itd.

Naši državni poslanci imajo pa prav za prav obilo gradiva že na razpolaganje, če se spomnijo, da obseza imenik družbe sv. Mohora veliko število prav pisanih krajevnih imen iz vseh slovenskih dežel. Pridobljeno bi bilo že mnogo s tem, ko bi slovenski geografi pretresli ta imenik in, kar je napačnega v njem, popravili in objavili po naših novinah. Slovenski zgodovinarji in geografi pa bi utegnili dose danje zemljepisne karte vojaškega geografskega zaveda pregledati in vse kraje, ki so napačno zabeleženi, objaviti z dotično zadostno kritiko. Tako bi c. kr. ministerstvo dobilo dovolj gradiva, s katerim bi na prvem mestu ustreglo c. kr. skupni vojski, potem pa sebi in konečno narodni enakopravnosti, katera je najboljši zaščit Avstrije same.

Jaz bi nasvetoval, da bi se naši strokovnjaki v tu omenjenem zmislu kar podvzivali z delom, in n š državni poslanci naj bi povprašali pri visokem ministerstvu notranjih del, do kdaj je zaukazalo občinam dati poročila o krajnih imenih, tako bi slovenski rodoljubi vedeli, kako se jim je ravhati, da županstvom svetujejo še o pravem času, kako jo je ukreniti.

Moj nasvet pa ne velja samo za Koroško, kjer smo najbolj zanemarjeni, ampak za vse slovenske dežele. Jaz bi celo svetoval, da osnujejo slovenski državni poslanci skupno primeren predlog, ki naj bi dobil zakonito veljavo v zmislu, da se ne smejo krajna imena prekršiti ali pačiti, kakor to delajo še vedno zlasti tudi Lahji na vse kraje, kjer se dotikajo slovenskih mej, da še za celo one kraje, o katerih se nadejajo, da jih bo obsegala prej ali pozneje laška škornja. Ker Nemci očitajo Slovanom, da ponarejajo krajna imena, bodo isti Nemci toliko rajši glasovali za tak zakon. Saj njih logika zahteva tako; poskušnja, ki bi ne bila Slovanom na škodo, je pač vredna, da jo slovanski desničarji napravijo. Dixi et...

Domače stvari.

— (Gospa Ivana Kalister) v Trstu podarila je Tržaški ženski podružnici družbe sv. Cirila in Metoda 100 gld. in s tem postala prva pokroviteljica te podružnice.

— (Umrl) je pretekli petek v tukajšnjem frančiškanskem samostanu o. Paulinus Goršič, porojen v Šmarji pod Ljubljano dne 15. aprila 1830. V mašnika posvečen je bil dne 18. oktobra 1854. in služboval kratak čas v Gorici, potem pa več noma vedno bolehen v Ljubljani.

— (Za novo hišo katoliških rokodelskih) pomočnikov darovala sta gg. prošt dr. Jarc 25 gld., Oroslov Dolenc, hišni posestnik in svečar, 100 gld. Novo poslopje bode letos gotovo in se bode jeseni blagoslovilo.

— (Ondriček.) Dramatično društvo pobrigalo se je, da dobi našega mesta olikano občinstvo priliko slišati slavnega virtuoza Ondrička. Že danes opozarjamo naše razumništvu na ta koncert, ki bode dne 15. marca v redutni dvorani.

— (Prihodnji Sokolov jour-fixe) bode v soboto 5. marca v steklenem salonu Ljubljanske čitalnice. Reditelja sta gg. Medved in Petrič. Jako zanimivi program (šalo gra, petje, igranje itd.) bomo prihodnji priobčili.

— (Po vodstvu družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani) razposlali so se pobotnični obrazci za blagajnike onim podružnicam, kiso se zanje oglasile. Ako jih žele še katere, naj to blagovoljno prijavijo vodstvu.

— (Gosp. G. Spetzler), učitelj v Lescah, je imenovan definitivnim učiteljem v Begunjah na Gorenjskem.

— (Pomenljiva obsodba.) V soboto 26. t. m. vršila se je pri c. kr. okrajni sodnji v Vipavi kazenska obravnava proti c. kr. okrajnemu glavarju Postojinskemu g. vit. Schwarzu vsled obtožb, ki so jih bili uložili: urednik našega lista g. Železnikar, g. Zagorjan, notarski koncipient v Ljubljani in g. dr. Renda, okrajni zdravnik v Vipavi, vse zaradi žaljenja časti. C. kr. nad-sodnija v Gradci bila je prej delegirala za to obravnavo c. kr. okrajno sodnijo v Ljubljani, na pri-tožbo g. vit. Schwarza pa je c. kr. najvišje sodišče ustreglo želji toženega, da se sme cela obravnava

vršiti pri c. kr. okrajni sodnji v Vipavi, torej v zatoženega g. vit. Schwarza lastnem okraji. Obravnavo vodil je c. kr. sodnijski adjunkt g. Bamberg, obtožbo zastopal je substitut g. dra. Tavčarja g. dr. Krisper, gospod zatoženi prišel je osobno v spremstvu svojega zagovornika g. dra. Deu-a. Obravnava, ki je bila precej burna, trajala je od treh popoldne do devete ure zvečer in je prinesla mnogo, za zatoženega g. c. kr. okrajnega glavarja vit. Schwarza neprijetnega gradiva na dan. Iz prizanesljivosti danes nečemo spraviti vseh stvari v javnost in povemo le, da je bil c. kr. okrajni glavar g. vit. Schwarz, ki se ni hotel poravnati, kriv spoznan glede vseh treh obtožb ter zaradi razžaljenja časti v zmislu §§. 491, 496 kazenske postave obsojen na 20 gld. globe in na povrnitev stroškov te pravde. Zoper to razsodbo uložili bodo tožniki pritožbo ničnosti in priziv, tako, da pride ta zadeva vendar le v Ljubljani pred c. kr. deželno kot pri-zivno sodnijo. Iz vseh teh dogodkov, ki so za c. kr. okrajnega glavarja gotovo zelo nelepi, in posebno iz obravnave pokazalo se je, da je postal g. vitez Schwarz v svojem okraji nemogoč in slavna vlada se ne bode mogla odtegniti dolžnosti, izročiti g. vit. Schwarzu drug delokrog, kakor sedanji. Sicer si pa pridržujemo na podlagi stenografskih zapisnikov te obravnave, ki so nam na razpolaganje, to stvar, ako treba, še natančneje osvetliti.

— (Ravnopravnost.) Tiskovine o črni vojski pošiljajo se slovenskim županom izključno v nemškem jeziku. Veliko županov je vse tiskovine vrnilo, ker jih ne razumejo in nima jo nikogar, ki bi jih poslovenil. Ker so tiskovine jako obširne in jih župani nikakor ne morejo prevajati, ker je stvari sami na korist, da se županom poleg njih odgovornosti dajo umevne, v naščini pisane tiskovine, pri-poročamo dotičnim oblastvom, da preskrbe sloven-skih tiskovin. To vendar ni prenapeta zahteva. Ako dajemo za črno vojsko kri in denar, bi se na dru-ge strani vendar spodobilo, da se ta naša žrtev v slovenskem jeziku pobira in da se vsaj nekaj stori v priznanje naših narodnih pravic.

— (Dramatičnega društva občni zbor) vršil se je včeraj ob 11. uri dopoldne v čitalnici prvem nadstropji. Udeležitev žalibog ni bila tako živahna, kakor bi društvo zaslužilo in ka-kor bi ravno o sedanjih razmerah bilo pričakovati. Tajnik je v svojem poročilu omenil kot napredek društva nameščenje stalnega izšolanega regisseurja g. Borštnika in stalnega učitelja petja gosp. prof. Grbica ter otvoritev redne dramatične šole, omenil je tudi g. dr. Bleiweisa v odborovi seji stavljeni predlog, naj bi si dramatično društvo omislilo areno za poletne predstave. Vodja dramatične šole poro-čal je o predstavah letošnje sezone, ki so bile z izimom zadnje vse prav ugodne. — Potem se je vršila volitev novega odbora. Izvoljeni so: g. dr. Tavčar predsednikom, g. dr. Starč blagajnikom; odborniki so gg.: dr. Bleiweis, Drenik, Hri-bar, Levec, Murnik, Pintar, Pleteršnik, Stegnar, Terstenjak, Valentinčič. — Mej posameznimi nasveti omeniti nam je predloga g. svetnika Murnika, da treba napraviti takoj sedanjim predruženim razmeram primeren proračun, in g. Hribarja nasvet, naj izreče občni zbor zahvalo vi-sokemu deželnemu zboru za podeljeno subvencijo — in isto tako mestnemu zboru Ljubljanskemu. — G. Drenik želi, naj se društvenina za vsako leto natančno pobira, če bi društvo tudi ne izdalo no-benega zveska Slovenske Talije, kajti ta društvenina nikakor ni le plačilo za tiskani zvezčič Talije.

— (Slovensko gledališče.) Po požaru, ki je uničil deželni gledališni oder, našlo je naše dramatično društvo novo zavetje v čitalnični dvorani, v kateri nam je včeraj priredilo prvo predstavo. Dvorana seveda ni tolika, kakor je bilo gledališče, nedostaje tudi raznih gledaliških ugodnostij, a če se pomisli, da bomo na novo gledališče čakali še ne-koliko let, moramo biti veseli in čitalničnemu odboru hvaležni, da je naši Taliji dovolil to zavetje in da dvorano prepušča celo brezplačno. — Dramatič-nemu društvu je s tem zelo ustrezno, ker more dajati predstave in ima s tem nov vir dohodka a neznatno režijo, občinstvu pa, ker bi le težko po-grešalo priljubljenih slovenskih predstav. To se je pokazalo včeraj. Sedeži bili so vsi razprodani, „Steh-parterre“ pa tudi poln, tako da marsikdo zadaj stoječih nič videl ni. Temu nedostatku se bode v bodoče odpomoglo in sedeži praktičneje razvrstili. — Predstavljalo se je včeraj troje iger. — Prva „Francoska-pruska vojna“, poslov. po K. Trifkovi-

čevem izvirniku, vršila se je tako gladko in točno, da smo kar z veseljem poslušali in da so vsi pred-stavljanci (Kocelj, Nigrinova Mat., Nigrinova Giz., Borštnik, Zvonarjeva in Danilo) glasno pohvalo za-sluzili. Posebno pa sta se odlikovala gg. Borštnik in Kocelj ter igrala s tolikim humorjem, da ne vemo, kateremu bi priznali prednost. — Druga gra „Prijetno iznenadenje“, je burka brez prave snovi in zaradi tega brez efekta. Poslušalec ne čuti prijetnega niti neprijetnega iznenadenja, ampak veliko praznoto. Kljub temu so g. Slavko, gospodična Matilda Nigrinova in gospodična Gostičeva nehvaležni igri pripomogli do precejšnjega uspeha. Zadnja igra bil je „Gringoire“, igrokaz v jednem dejanji. Spisal Th. de Bamville, poslovenil Ivan Ka-lan. Igra ni brez jedra in risa prav dobro mla-dega, stradajočega pesnika Gringoir, ki si je kljub neugodnemu gmotnemu stališču ohranil krepko sreč in v svoji pesni o obešencih slovesno protestoval proti postopanju kralja Ludovika XI. G. Borštnik je ulogo Gringoir prav vrlo pogodil in s tem bi je igrokaza uspeh gotov. Ker so tudi drugi igralci g. Kocelj (kralj Ludovik), g. Danilo (Olivier le Daim), gospodična Zvonarjeva (Nicole-Andry), gđc Giz. Nigrinova (Loyse) in g. Sršen dobro sodelovali, bil je gladko igrane predstave utis jako ugoden in nadejamo se, da Gringoire ni bil zadnj-krat na slovenskem odru. Občinstvo bilo je s pred-stavo jako zadovoljno in ostavilo je z nekakim za-doščenjem čitalnično dvorano, ki nam sedaj nado-mešča gledališče.

— (Priprli) so predvčeraj v Ljubljani mla-dega človeka, ki je imel pri sebi mnogo zlatih ve-rižic in ur, ter je pri tukajšnjih zlatarjih pod ceno ponujal. Sumni prodajalec trdi, da mu je vso zlat-nino podarila njegova sestra. Preiskava bode dognala, je li to res.

— (Društvo „dijaška kubinja“) usta-novilo se je tudi v Celji. V odboru so gg.: Mihael Vošnjak predsednik. Dr. Josip Sernec podpred-sednik. Maks Veršec, blagajnik. Urban Lemež, taj-nik. Mihael Žolgar, dr. L. Filipič, Josip Kronvogel, Ivan Jerman, odborniki. Josip Žičkar, drd. Ivan Dečko namestnika. Odbor vabi rodoljube, naj pristopijo kot ulje ter v svojih krogih delajo za podporo društv-nih namenov. Doneske in dopise vsprejemlje blaga-jnik Maks Veršec.

— (Nova knjiga) izšla je pod naslovom: „Jugoslovani v zlati Pragi in slavnem Velegradu. Potopisne črtice. Svojim sopotnikom spisal Vekoslav Vakaj. V Mariboru 1886. Založil pisatelj. Na prodaj pri pisatelju in v Cirilovi tis-karni. Natisnila tiskarna sv. Cirila v Mariboru. 128 str.“ Knjiga poklonjena g. Ivanu Hribarju, prav lepo in zanimivo popisuje potovanje v zlato Prago, zato jo toplo priporočamo. Cena jej je samo 45 kr.

— (Vabilo k veliki besedi) na korist Erjavčevega spomenika in ustanove dne 6. marca t. l. ob 7. uri zvečer v dvorani slovenske Goriške Čitalnice. — Spored: 1. Prolog — besede S. Gre-gorčiča, govori J. pl. Kleinmayr. — 2. Kantata — uglasbil v slavo Fr. Erjavcu Anton Förster. moški zbor. — 3. Legende za klavir št. I., VI. in VII. uglasbil Ant. Dvořák, čveteroročno. Prim: gospd. Jelica Jeglič. — 4. „Plavaj, ladja moja“ — uglas-bil Kücken, ženski zbor z glasovinom. — 5. Anka, pel Gorazd, deklamuje gospd. Gabrijela Doljakova. — 6. Slovo — besede S. Gregorčiča, uglasbil F. S. Vilhar, moški zbor in samospiev z glasovinom. — 7. „Nazaj v planinski raj!“ — besede S. Gre-gorčiča, uglasbil Anton Nedved, mešani zbor. — 8. Koncertna parafraza za klavir o treh jugo-slovanskih narodnih pesnih iz Kuhačeve zbirke, — zložila in igra gospa Lucila Podgornik-To-lomei. — 9. Pobratimija — besede S. Jenka, uglasbil Ant. Förster, moški zbor. — 10. Igralka, veseloigra v jednem dejanji, poslovenil V. Eržen. — Pri petji bodo sodelovali iz uljudnosti z zborom slovenske Goriške Čitalnice pevci iz Št. Petra, Prva-čine, Št. Andreža, Solkana in drugi. — Ustopnina za osobo 50 kr., za družine 1 gld. Večji doneski se hvaležno sprejmejo.

Odbor za Erjavčev spomenik in ustanovo.

— (Akad. društvo „Slovenija“ na Du-naji) napravi dne 2. marca t. l. reden občen zbor. Dnevni red: 1. Čitanje zapisnika; 2. poročilo odbo-rovo; 3. odborov predlog radi poslovnega reda; 4. Slučajnosti. Local: VIII. Strozzigasse; Restaura-tion „zur Mühle“. Začetek ob 1/2 8. uri zvečer.

— (Razpisano) je mesto okrajnega komisarja pri politični upravi na Kranjskem. Prošnje do 15. marca. — Dalje je razpisano mesto računskega oficijala pri računskem oddelku kranjskega finančnega ravnateljstva. Prošnje v 4 tednih. — Na trozredni meščanski šoli na Krškem razpisano je mesto učitelja za matematično-naravoslovno skupino. Plača 800 gld. Prošnje do 10. aprila.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Ajaccio 27. februarja. Dve kompaniji odšli danes jutraj v Sarfene, kjer se je na celu oborožene čete prikazal bonapartovec Leandri, ki je nedavno objavil poziv k ustaji.

Rim 28. februarja. „Fanfulla“ piše: V parlamentnih krogih mislijo, da bode Saracco dobil naročilo, sestaviti kabinet. Saracco sme se zanašati na podporo Depretisa, torej skoro vse večine. Z ozirom na svojo preteklost imel bi Saracco tudi simpatije opozicije in združil bi okolu sebe veliko večino.

Pariz 28. februarja. „Gaulois“ javlja: Zorilla v sprejel amnestijo in se pripravlja na odhod v Madrid.

Loterijske srečke 26. februarja.

V Trstu:	48,	6,	25,	66,	35.
V Linci:	82,	77,	44,	53,	39.

Tuči:

26. februarja.

Pri **stenu**: Höblenig z Dunaja. — Löwinger iz Bucimpeste. — Lemberger z Dunaja. — Homan iz Železnikov. — Steiner z Dunaja. — Podgoršek iz Gorice.

Pri **stenu**: Wille, Tributsch z Dunaja. — Hammerer, Steinhart iz Trsta. — Bleier, Leischner, Kramar, Fischl z Dunaja.

Umrlj so v Ljubljani:

25. februarja: Ana Zore, kuharica, 69 let, Poljanska cesta št. 44, za mrtvoudom. — Oče Pavlin Goršič, frančiškan, 57 let, Marijin trg št. 5, za mrtvoudom. — Ivana Klepec, paznikova hči, 3 leta, Stari trg št. 16, za vnetjem možganov. — Jarnej Ruparčič, kovač, 23 let, Ulice na grad št. 12, za jetiko.

V deželni bolnici:

24. januarja: Marija Šuštar, dninarica, 74 let, za starostjo. — Marija Šuštaršič, gostija, 58 let, za katarom v črelih. — Gustav Šafer, pisar, 64 let, za mrtvoudom.

Tržne cene v Ljubljani

dné 26. februarja t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl. . . .	8 12	Špeh povojen, kgr. . .	— 68
Rež, " . . .	5 20	Surovo maslo, " . . .	— 94
Ječmen, " . . .	4 55	Jajce, jedno	— 2
Oves, " . . .	2 92	Mleko, liter	— 8
Ajda, " . . .	4 22	Goveje meso, kgr. . .	— 64
Proso, " . . .	4 87	Telečje "	— 50
Koruz, " . . .	5 04	Svinjsko "	— 58
Krompir, " . . .	2 85	Koštrunovo " . . .	— 36
Leča, " . . .	11	Pišanec "	— 55
Grah, " . . .	10	Golob "	— 22
Fižol, " . . .	11	Seno, 100 kilo . . .	3 03
Maslo, kgr. . . .	1	Slama, "	2 85
Mast, " . . .	— 68	Drva trda, 4 □ metr. .	6 50
Špeh frišen, " . .	— 58	" mehka, "	4 10

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
26. febr.	7. zjutraj	740.53 mm.	5.4° C	brezv.	megla	
	2. pop.	741.64 mm.	2.6° C	sl. zah.	obl.	0.00 mm.
	9. zvečer	744.58 mm.	1.4° C	sl. vzh.	obl.	
27. febr.	7. zjutraj	746.31 mm.	0.8° C	sl. vzh.	obl.	0.60 mm.
	2. pop.	749.19 mm.	3.6° C	sl. jvz.	obl.	
	9. zvečer	751.80 mm.	2.6° C	sl. jvz.	obl.	dežja.

Srednja temperatura — 0.5° in — 2.3°, za 1.4° pod in 1.0° nad normalom.

Dunajska borza

dné 28. februarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	dné
Papirna renta	78.40	78.50
Srebrna renta	79.95	80.05
Zlata renta	109.30	108.75
5% marčna renta	96.75	96.75
Akcije narodne banke	852.—	853.—
Kreditne akcije	273.50	273.20
London	128.15	128.15
Srebro	—	—
Napol.	10 12 1/2	10 13 1/2
C. kr. cekini	6.01	6.02
Nemške marke	62.70	62.72 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	126 gld.
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	166
Ogerska zlata renta 4%	96	85
Ogerska papirna renta 5%	86	85
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld	113
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125	60
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	99	80
Kreditne srečke	100	174
Rudolfove srečke	10	18
Akcije anglo-avstr. banke	120	104
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	209	25

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Zahvala.

Blagorodni gospod Ernest Lečnik, župan na Viči, podaril je o priliki smrti njegovega očeta, gospoda Tomaža Lečnika, bivšega našega častnega člana, kranjskemu vojaškemu veteranskemu kornu svoto osemdeset goldinarjev.

Za to veliko blagosrčno darilo izreka podpisano korno vodstvo blagumu darovalcu najiskrenjšo zahvalo.

Vodstvo pod najvišjim protektoratom Njega Veličanstva presvetlega cesarja Frana Josipa I. stoječega kranjskega vojaškega veteranskega kora,
v Ljubljani, dné 28. februarja 1887.

Mihalič,

(130)

Skube,

računovodja in blagajnik.

Lichtenegger,

I. adjutant.

Poslano.

(7-8)

GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
GISSHÜBLER
najčistije lužne

KISELINE

poznate kas najbolje okrepljujuče pice,
i kas izkušan lek proti trajnom kašlju plućevine i
želudca bolesti grkljana i proti mēhurim katara,

HINKE MATTONIJA

Karlovi vari i Widn.

Naznanilo.

Doslej veljavne znamke za ljudsko kuhinjo so veljavne samo še do konca meseca marca 1887. leta. Po pretečenju tej dobi oddajale se ne bodo več zanje jedla, ker se bodo sedaj upeljale druge znamke za ljudsko kuhinjo.

Ljudska kuhinja v Ljubljani,

dné 15. februarja 1887.

Hübshmann, stotnik,
načelnik.

(107-2)

Kri čistilne kroglice

so se vselej sijajno osvedočile pri zabasnanju človeškega telesa, glavobolu, navalu krvi, otrplosti udih, skušenem želodcu, pomankanju slasti do jedi, jetrnih in obilnih boleznih, in presegajo v svojem učinku vsa druga v reklamah toliko proslavljena sredstva. Ker to zdravilo izdeluje lekarna sama, velja jedna škatlja samo 21 kr., jeden zavoj s 6 škatljami 1 gld. 5 kr. — Manj kot jeden zavoj se s pošto ne razpošilja. — Prodaja (748-16)

„LEKARNA TRNKOCZY“

sraven rotovis v Ljubljani.

— Razpošilja se vsak dan po pošti. —

Pokazalo se je, da je posebno dobro za okrevanje po hudih boleznih in pri pomanjkanju krvi.

B. Strassnický-jevo
zdravilno sladno pivo,

katero je analizoval gosp. profesor dr. Kratschmer in katero so poskusili in priporočajo gospodje: dvorni svetnik in profesor pl. Bamberger, dvorni svetnik in profesor Braun pl. Fernwald, dvorni svetnik in profesor dr. Th. Billroth, profesor E. Albert, vladni svetnik in profesor Schnitzler, profesor Hofmekl. — Prospekti zastoj.

Glavna zaloga in kleti: (821-17)

Ober-Döbling, Nussdorferstrasse Nr. 29.

Zaloge v vseh boljših lekarnah.

Zaloge v Ljubljani: J. Svoboda, lekar, G. Piccoli, lekar, U. pl. Trnkoczy, lekar.

VIZITNICE

priporoča

NARODNA TISKARNA

v Ljubljani.

BRATA EBERL

prodajata najboljše in najcenejše

oljnate barve, lake in firneže

lastnega izdelka, na debelo in drobno, nadalje

prstene in kemične barve in čopiče ter vse v njihino stroko spadajoče blago. (87-16)

LJUBLJANA.

Za frančiškansko cerkvijo, v hiši gospoda J. Vilhar-ja hiš. št. 4. LJUBLJANA.

Vinska posoda.

Dne 3. sušca t. l. dopoldne ob 10. uri vršila se bode na Vidmu h. št. 14 prostovoljna dražba 14 izvrstnih vinskih sodov v obsegu 30 do 80 veder in tudi manjše posode v skupnem obsegu 800 veder.

K tej dražbi se vabi s tem pristavkom, da se bodo imeli veljavni ponudki takoj uplačati.

Županstvo Videm na južnem Štajerskem,
dné 15. svečana 1887. (105-3)

Razglas.

Ker so v koledarjih za 1887. leto napačni dnevi zaznamovani za letne in živinske sejme v Dobovi, okraj Brežice, na Štajerskem, naznanjamo s tem, da so v Dobovi letni in živinski sejm nastopne dni:

Dne 31. januarja vsakega leta,

„ 26. marca „ „

„ 25. aprila „ „

„ 15. julija „ „

„ 15. septembra „ „

„ 9. decembra „ „

Ako bi bila dotični dan nedelja ali praznik, je sejm v prvi sledeči delavnik.

Županstvo v Velikem Obreži,

dné 3. februarja 1887.

(122-2)

Župan: Andrej Kreačič.

NAJBOLJŠI

PAPIR ZA CIGARETE

JE PRISTNI

LE HOUBLON

Francošk fabrikat

CAWLE-jev & HENRY-jev v PARIZU.

Pred ponarejanjem se svari!

Ta papir priporočajo
dr. J. J. Pohl, dr. E. Ludwig, dr. E. Lippmann,
profesorji kemije na Dunajskem vseučilišču,
in sicer zaradi svoje izvrstne kvalitete, nasebne čistosti
in ker mu nese pridjane nikake zdravju škodljive reči.

(539-36)

CACAO

in

ČOKOLADA

VICTOR

SCHMIDT & SÖHNE

ki sta pri prvi Dunajske razstavi kuhinjske umetnosti bili odlikovani z najvišjo odliko, častnim diplomom, sta pristni samo, če imata našo uradno registrovano varstveno znamko in firmo. (856-68)

Dobiva se pri vseh boljših trgovcih in prodajalcih delicat, v Ljubljani pri g. Petru Lassnik-u.

Razpošilja se v provincije proti poštnemu povzetju.

VICTOR SCHMIDT & SÖHNE,

c. kr. dež. opr. tovarnarji. Tovarna in centr. razpošiljalnica
Dunaj, IV., Allegasse Nr. 48 (poleg juž. kolodvora).

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.